

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupen JUDr. Jaroslavem Širmerem, advokátem se sídlem Královský Vršek 25, Jihlava, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2008, č. j. 1 Ca 2/2008 - 56,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 12. 2008, č. j. 1 Ca 2/2008 - 56, zamítl žalobu podanou žalobcem P. P. proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 2. 1. 2008, č. j. 560/3484/07, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 2. 11. 2007, č. j. ČIŽP/46/OOP/PRO1/0705113.021/07/HPK a současně potvrzeno toto prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. r) zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, jehož se dopustil tím, že ve dnech 5. 2. 2007 a 13. 2. 2007 neumožnil České inspekci životního prostředí provedení kontroly podle § 30 zákona č. 100/2004 Sb., a za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 80 000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel především namítl, že Česká inspekce životního prostředí své právo podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/2004 Sb., neuplatnila a ani uplatnit nemohla, neboť v rozhodné době již předmět kontroly neexistoval (papoušci uhynuli). Z tohoto důvodu se proto nemohl dopustit přestupku neumožnění kontroly inspekci podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. r) citovaného zákona.. Spáchání přestupku nesplnění povinnosti registrace (§ 31 odst. 1 písm. n/ zákona č. 100/2004 Sb.) a přestupku spočívajícím v neprokázání původu exempláře (§ 31 odst. 1 písm. m/ téhož zákona), mu

rovněž nebylo prokázáno. Jelikož mu nemohlo být prokázáno ani držení ohrožených exemplářů papoušků, nebylo ani v pravomoci České inspekce životního prostředí provést kontrolu. Nezákonná je i uložená sankce. Při stanovení pokuty byla zejména porušena zásada zákazu změny k horšímu a při rozhodování o výši pokuty nebyla zohledněna ani jeho ekonomická situace. Z tohoto důvodu má pak uložená pokuta pro něho likvidační charakter. Stěžovatel proto požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil, a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě mohla být kasační stížnost meritorně projednána.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Napadený rozsudek městského soudu ze dne 3. 12. 2008, č. j. 1 Ca 2/2008 - 56, byl v této věci doručen zástupci stěžovatele, JUDr. Jaroslavu Širmerovi, advokátovi, ve čtvrtek dne 4. 12. 2008. Lhůta k podání kasační stížnosti proti tomuto rozhodnutí městského soudu podle výše uvedených zákonných ustanovení proto skončila uplynutím čtvrtku dne 18. 12. 2008. Jelikož stěžovatel, resp. jeho zástupce předal kasační stížnost proti uvedenému rozsudku městského soudu k přepravě držiteli poštovní licence v pátek dne 19. 12. 2008 (viz razítko pošty na podané obálce, č.l. 71), stalo se tak až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu usnesením odmítl stěžovatelovu kasační stížnost proti napadenému rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2008, č. j. 1 Ca 2/2008 - 56, jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), aniž by se kasační stížností zabýval meritorně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2009

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu